

عنوان مقاله:

واکاوی سرامیک های گتومونو ژاپن بر مبنای معیارهای زیبایی مینگی

محل انتشار:

فصلنامه رهپویه هنرهای صناعی، دوره 1، شماره 1 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

نگار کفیلی - استادیار گروه هنر اسلامی، دانشگاه هنر، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

سرامیک های «گتومونو»، همان سفالینه های دست ساز ژاپنی است که توسط سفالگرانی ناشناس ساخته می شوند و از لحاظ معیارهای زیبایی شناختی «مینگی» از امتیاز ویژه ای برخوردارند. مینگی، جنبش پیشه ی هنرهای مردمی ژاپن است که، جهت حفظ آثار دستی ژاپن در مقابل تحولات مدرن ژاپنی پایه گذاری شد. مینگی، در هنر- صنعت سفال و سرامیک در دنیا بسیار شناخته شده است، اما متأسفانه در ایران، به علت کمبود پژوهش و منابع، عموماً ناشناخته مانده است. این مقاله ضمن بررسی نحوه ی شکل گیری جنبش مینگی و ارتباط آن با حوزه ی سرامیک، درصدد است، معیارهای زیبایی شناختی مینگی را جهت شناسائی و ریشه یابی زیبایی های نهفته در سرامیک های گتومونو بومی و مردمی ژاپن مورد استفاده قرار دهد، و با بهره گیری از مفاهیم فلسفی و فرهنگی ژاپن، به تفسیر آن ها بپردازد. در این تحقیق، از روش توصیفی-تحلیلی جهت تبیین مطالب استفاده شده و گردآوری مطالب نیز به صورت کتابخانه ای بوده است. نتایج به- دست آمده از پژوهش، نشان داده است: سرامیک های گتومونو که با هدف کاربرد روزانه، به صورت جمعی برای گروه های مختلف مردم ساخته می شود، از دیدگاه زیبایی شناختی از سایر نمونه هایی که به صورت فردی تولید می شوند، برترند؛ چرا که از نیروی سنت بهره مندند و زیبایی شان مدیون سادگی، طبیعت گرایی، کاربردی بودن و دارا بودن قابلیت تکثیر آنهاست، که تمام این موارد در طرح، فرم، و ساخت این آثار به صورت ناخودآگاه توسط سفالگر ناشناس بر مبنای اعتقادات بومی، مذهبی و ملی گرایانه چون شینتوئیسم، تائوئیسم و بودیسم، فارغ از هرگونه ادعا و با نهایت خلوص حفظ شده است.

کلمات کلیدی:

سفال بومی ژاپن، گتومونو، مینگی، هنرمردمی ژاپن، معیارهای زیبایی مینگی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1598359>

